

Nr 121.

Av herr **Lindman m. fl.**, om *höjda tullsatser för levande nötkreatur, kött och ost.*

Förhållandet mellan jordbrukets vegetabiliska och animaliska produktion har under år 1922 undergått en förändring till den senares förmån. Medan priserna på de vegetabiliska produkterna under året sjunkit med 10 à 20 %, har prisläget för de animaliska produkterna i allmänhet blivit oförändrat. En stabilisering av prisläget för dessa varuslag synes sålunda hava inträtt, beroende på att prisfallet å världsmarknaden numera upphört.

Ifråga om de artiklar, för vilka avsättning å världsmarknaden, i främsta rummet England, kan påräknas, nämligen fläsk, smör och ägg, är konkurrensen från länder med deprecierad valuta mindre kännbar, därför att de inländska priserna tämligen hastigt inställa sig efter världsmarknadsläget. Annorlunda ställer sig förhållandet med sådana animaliska lantbruksprodukter, för vilka vi icke kunna finna någon avsättning på världsmarknaden, nämligen *nötkreatur och kött samt ost.*

Före kriget hade vårt land en betydande export av levande nötkreatur och kött till kontinenten, företrädesvis Tyskland, en export, som år 1913 uppgick till 42,254 nötkreatur och 3,902,637 kg. nötkött. Denna stora marknad är ju nu på grund av valutaförhållandena nästan helt stängd, och då vårt lands nötkreatursstock nu i det närmaste återvunnit den storlek, den hade före kriget, möter det svårigheter för jordbrukarne att finna avsättning för sina slaktdjur. Den begränsade export, som under det gångna året ägt rum till Norge, uppväger ingalunda produktionsöverskottets tillväxt.

Men läget förvärras ytterligare därigenom, att införsel av både levande nötkreatur och kött äger rum från Finland och Estland. På grund av dessa länders låga valuta trycka de ned partipriserna å den redan förut överfyllda inhemska marknaden och göra tidvis de svenska slaktdjuren nästan osäljbara. Det är en fullkomligt onödigt och för jordbruket skadlig import, som på detta sätt äger rum, och av vilken ändock konsumenterna icke hava någon fördel, då den av importen föranledda nedgången av partipriserna föga återverkar på detaljpriserna.

Att genom importförbud hindra tillförseln från dessa länder i annan mån än som hygieniska och sanitära skäl sådant påfordra, vilja vi icke ifrågasätta. Möjligen skulle genom differentialtullen ett lämpligt skydd kunna beredas den inhemska produktionen, men då vi icke äro i tillfälle att häröver förebringa nödig utredning, kunna vi icke framlägga något förslag i detta syfte.

Under sådana förhållanden tillåta vi oss att föreslå en mindre höjning uti den allmänna tulltaxan ifråga om nötkreatur och kött, väl vetande att en sådan höjning ingalunda kan bereda något verksamt skydd mot länder med starkt deprecierad valuta, men dock var ägnad att i någon mån avhjälpa de nuvarande svårigheterna.

För levande nötkreatur utgår nu en tull av 10 kr. pr styck. Det synes oss alldeles föråldrat och mycket olämpligt att beräkna tull för nötkreatur efter stycketal, då det är stor skillnad i värde mellan fullvuxna nötkreatur, ungnöt och kalvar, liksom ock mellan kor av olika slag. Ifråga om svin beräknas tullen pr kg. levande vikt och då synes oss så mycket större skäl föreligga att jämväl bestämma tullen för nötkreatur pr kg. levande vikt och att ställa denna i rätt förhållande till tullen för kött.

För »kött, andra slag» utgår nu en tull av 7 öre pr kg. Denna synes oss av skäl, som ovan anförts, böra höjas till *12 öre pr kg.* Då vid slaktning av nötkreatur köttutbytet i medeltal uppgår till 50 % av den levande vikten, skulle en tull av *6 öre pr kg.* levande vikt rätteligen motsvara den av oss föreslagna tullen för kött, och tillåta vi oss att därom framställa förslag.

Den tredje artikeln, ifråga om vilken, enligt vad ovan anförts, en av världsmarknaden tämligen oberoende inländsk prissbildning äger rum, är ost. Den svenska osttillverkningen är mycket betydande och fyller i det närmaste landets behov av de vanliga hårda ostsorterna. Någon export förekommer däremot icke alls, därför att de ostsorter, som i Sverige tillverkas, och som av allmänheten föredragas, i regel äro av specifikt svenska typer, som icke hava någon marknad utomlands. På grund härav finnes ingen möjlighet att genom export bereda avsättning för det överskott, som inom landet lätteligen uppstår.

Trots denna överskottsproduktion förekommer dock en betydande införsel av s. k. schweizerost från Finland. Då denna ost på grund av finska valutan kunnat säljas till låga priser, har den ytterligare försvårat avsättningen av de svenska mejeriernas tillverkning av helfet ost och förorsakat dem betydande förluster. Detta framgår därav, att priset å kronstämplad västgötaost under föregående år sjönk från 2: 50 kr.

till 2: — kr. och å västerbottens ost från 3: 30 kr. till 2: 15 kr. allt pr kg. i parti vid mejerierna.

För att uppehålla de svenska mejeriernas tillverkning av helfet ost och för att förminska den onödiga ostimporten, vilken under januari—november månader förlidet år uppgick till 833,061 kg., synes en förhöjning av den nu utgående tullen å ost, 20 öre pr kg., vara erforderlig, och föreslå vi därför en förhöjning av tull å ost till 40 öre pr kg.

Med stöd av vad sålunda anförts, få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att från tid, som Kungl. Maj:t bestämmer, följande tullsatser skola gälla:

nr 51 levande nötkreatur 1 kg.	6 öre
» 59 kött, andra slag 1 kg.	12 »
» 137 ost 1 kg.	40 »

Stockholm den 18 januari 1923.

Arvid Lindman.

<i>P. Nilsson</i> i Bonarp.	<i>Oscar Lundquist.</i>	<i>David Norman.</i>
<i>L. L. Lorichs.</i>	<i>Nils Holmström.</i>	<i>P. M. Olsson.</i>
<i>A. P. Gustafsson.</i>	<i>Bj. Holmgren.</i>	<i>J. Fjellman.</i>
<i>Oscar N. Olsson.</i>	<i>J. A. Jonsson.</i>	<i>O. A. Ernfors.</i>
<i>Sven Persson.</i>	<i>K. Bergström.</i>	<i>Ad. Wiklund.</i>
<i>Sig. A. Carlsson.</i>	<i>Emil Bengtsson.</i>	<i>David Pettersson.</i>
<i>Nils Svensson,</i> Långelanda.	<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>Erik Uddenberg.</i>
<i>Arthur Gustafson</i> i Kasenberg.	<i>Gust. A. Gustafsson.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>
<i>P. S. Hedlund.</i>	<i>Carl Arv. Andersson.</i>	<i>Carl Ros.</i>
<i>Erik Laurén.</i>	<i>J. A. Jonsson.</i>	<i>Cornelius Olsson.</i>
<i>Richard Hermelin.</i>	<i>Axel Eurén.</i>	<i>Cl. Lindskog.</i>
	<i>Karl Magnusson</i> i Sköfde.	